

UNIVERZITA KOMENSKÉHO V BRATISLAVE
FAKULTA MATEMATIKY, FYZIKY A INFORMATIKY

VIZUALIZÁCIA EVOLUČNÝCH HISTÓRIÍ
BAKALÁRSKA PRÁCA

2016
DÁVID SIMEUNOVIČ

UNIVERZITA KOMENSKÉHO V BRATISLAVE
FAKULTA MATEMATIKY, FYZIKY A INFORMATIKY

VIZUALIZÁCIA EVOLUČNÝCH HISTÓRIÍ
BAKALÁRSKA PRÁCA

Študijný program: Informatika
Študijný odbor: 2508 Informatika
Školiace pracovisko: Katedra informatiky
Školiteľ: doc. Mgr. Bronislava Brejová, PhD.

Bratislava, 2016
Dávid Simeunovič

Univerzita Komenského v Bratislave
Fakulta matematiky, fyziky a informatiky

ZADANIE ZÁVEREČNEJ PRÁCE

Meno a priezvisko študenta: Dávid Simeunovič
Študijný program: informatika (Jednoodborové štúdium, bakalársky I. st., denná forma)
Študijný odbor: informatika
Typ záverečnej práce: bakalárska
Jazyk záverečnej práce: slovenský
Sekundárny jazyk: anglický

Názov: Vizualizácia evolučných histórií
Visualization of evolutionary histories

Cieľ: Počas evolúcie dochádza v DNA k lokálnym mutáciám, ktoré menia jeden alebo niekoľko susedných nukleotidov, ale aj k väčším zmenám, ktoré menia poradie alebo počet výskytov dlhších oblastí. Cieľom práce je implementovať systém na vizualizáciu evolučnej histórie jednej alebo viacerých DNA sekvencií s dôrazom na tieto väčšie zmeny. Samotná história je daná na vstupe a cieľom je zobraziť ju tak, aby sa dali prehľadne sledovať jednotlivé mutácie a tiež vzťahy rôznych častí sekvencie.

Vedúci: doc. Mgr. Bronislava Brejová, PhD.
Katedra: FMFI.KI - Katedra informatiky
Vedúci katedry: doc. RNDr. Daniel Olejár, PhD.
Dátum zadania: 28.10.2014

Dátum schválenia: 28.10.2014

doc. RNDr. Daniel Olejár, PhD.
garant študijného programu

.....
študent

.....
vedúci práce

Pod'akovanie:

Abstrakt

Počas evolúcie dochádza v DNA k lokálnym mutáciám, ktoré menia jeden alebo niekoľko susedných nukleotidov, ale aj k väčším zmenám, ktoré menia poradie alebo počet výskytov dlhších oblastí. Cieľom práce je implementovať systém na vizualizáciu evolučnej histórie jednej alebo viacerých DNA sekvencií s dôrazom na tieto väčšie zmeny. Samotná história je daná na vstupe a cieľom je zobrazit' ju tak, aby sa dali prehľadne sledovať jednotlivé mutácie a tiež vzťahy rôznych častí sekvencie.

Kľúčové slová: vizualizácia, evolučná história, poradie génov

Abstract

Abstract in the English language (translation of the abstract in the Slovak language).

Keywords:

Obsah

Úvod	1
1 Úvod do problematiky	4
1.1 DNA, gén a genóm	4
1.2 Evolučná história	4
1.3 Fylogenetický strom	5
1.4 Vizualizácia evolučných histórií	6
2 Implementácia programu	8
2.1 Vstup	8
2.1.1 Formát	8
2.2 Návrh výstupu	10
2.3 Triedy programu EHDDraw	11
2.4 Ovládanie programu	13
2.4.1 Grafická aplikácia	13
2.4.2 Argumenty príkazového riadku	16
3 Problém množinového pokrytia a výber génov	18
3.1 Výber génov	18
3.1.1 Blok	18
3.2 Problém Množinového Pokrytia	19
3.2.1 Výber génov pomocou Problému Množinového Pokrytia	20
3.3 Riešenie Problému Množinového Pokrytia	20
3.3.1 Greedy algoritmus	20
3.3.2 Binárne-Celočíselné Lineárne Programovanie	20
3.3.3 Výsledok optimalizácie	21
4 Porovnanie optimalizačných metód	23
4.1 Priebeh testovania	23
4.1.1 Generovanie evolučných histórií	23
4.1.2 Ako zopakovať testovanie ?	25

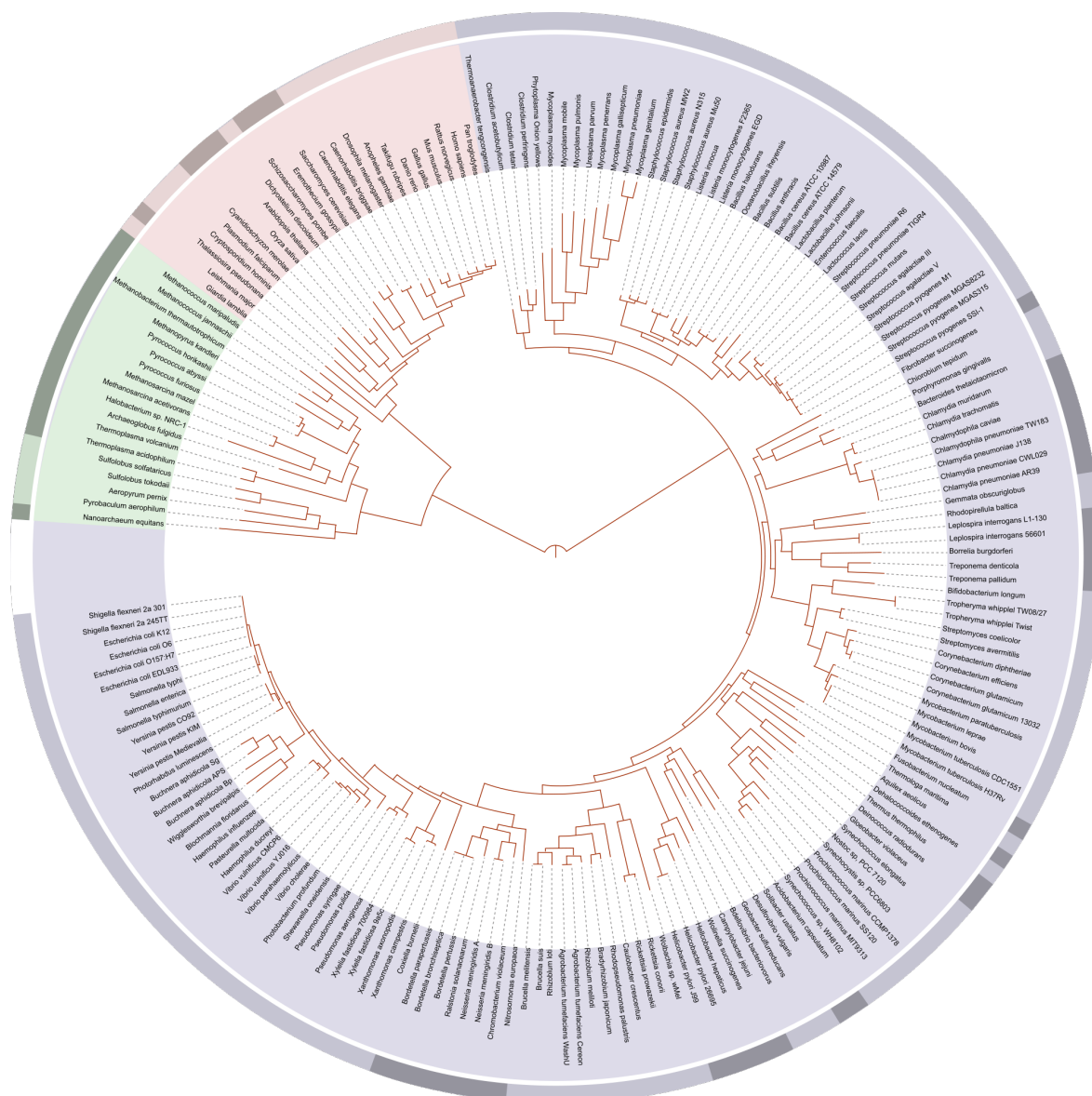
Zoznam obrázkov

1	Fylogenetický strom zobrazujúci evolučné vzťahy veľkého počtu druhov. Zdroj: wikipedia.org	2
1.1	Príklad zakoreneného fylogenetického stromu, Zdroj: wikipedia.org . . .	5
1.2	Zobrazenie evolučnej histórie, v ktorom sledujeme duplikácie pre skupinu génov. V časti B vidíme duplikačnú históriu . Zdroj: [2]	7
1.3	Zobrazenie evolučnej histórie viacerých génov naraz, na pozadí sa nachá- dza druhový strom. Zdroj:[11]	7
2.1	Príklad zobrazenia histórie naším programom	11
2.2	Vzhľad grafickej aplikácie	13
3.1	Ukážka blokov.	19
3.2	Kroky optimalizácie	22

Úvod

Už v antike sa niektorí antickí filozofi zaoberali myšlienkou, že základná charakteristika jednotlivých biologických druhov sa časom mení. A práve v gréčtine môžeme nájsť pôvod slova *Fylogenéza*, kde fylé = kmeň a genesis = zrodenie/pôvod. Fylogenéza sa zaoberá vývojom druhu organizmov. Väčšinou sa odohráva počas veľmi dlhého časového úseku, a preto ju nie sme schopní priamo pozorovať a nezostáva nám iná možnosť ako vytvoriť rekonštrukciu na základe poznatkov o evolúcii. Neskôr v tomto vednom poli urobil významný pokrok Charles Darwin, keď v roku 1859 publikoval svoju knihu *Pôvod druhov*. Okrem toho, že z evolúcie vytvoril široko uznávanú teóriu, predstavil aj myšlienku že akékoľvek dva veľmi rozdielne druhy zdieľajú spoločného predka a vizuálne ju znázornil vo forme stromového grafu, takzvaného *stromu života*. Tak položil základy Evolučnej teórie, ktorá skúma evolučné procesy, ktoré na zemi vytvorili rôznorodosť života z počiatočnej živej formy. Ďalšie poznatky v oblasti genetiky, súvisiace s DNA a RNA viedli k tomu, že na evolúciu sa dnes pozeráme hlavne prostredníctvom génov. Sekvenovanie DNA umožnilo vzťahy medzi jednotlivými organizmami odsledovať na základe zmien, ktoré prebehli v ich DNA sekvencii. To nám ponúka množstvo presných dát využiteľných pri rekonštrukcii fylogenetického procesu. Aj na našej fakulte vzniklo niekoľko prác, ktoré sa venujú rekonštrukcii DNA sekvencie pokiaľ poznáme jej súčasný vzhľad, prípadne sa snažia zrekonštruovať fylogenetický strom pokiaľ poznáme DNA sekvencie súčasných druhov [8, 5, 4, 11].

Strom stále patrí medzi najpopulárnejšie spôsoby ako zobrazíť evolučné vzťahy medzi druhmi alebo inými objektami. Najčastejšie sa stretávame s fylogenetickým stromom, ktorý zobrazuje vývoj druhov z posledného spoločného predka, ako napríklad vidíme na obrázku 1. V takomto zobrazení nevidno samotné zmeny DNA, informácie, ktoré nám poskytnú, ako napríklad vzdialenosť dvoch objektov na základe rozdielnosti ich DNA sekvencie, však bývajú použité na zostavenie stromu. Cieľom tejto práce je zostrojiť program, ktorý zobrazí jednoduchú postupnosť sekvencií DNA s dôrazom na zmeny, ktoré sa udiali s génmi v týchto sekvenciách. Výsledok by mal predstavovať malú vetvu fylogenetického stromu, v ktorom prepojenie objektov zobrazí reálne zmeny, ktoré sa odohrali na ich DNA sekvencii. Inšpiráciou pre túto prácu sú vyššie spomenuté práce pochádzajúce z našej fakulty, náš program má byť schopný vizualizovať výsledky, ktoré produkujú a poslúžiť okrem iného ako rýchla optická kontrola

Obr. 1: Fylogenetický strom zobrazujúci evolučné vzťahy veľkého počtu druhov. Zdroj: wikipedia.org

správnosti.

Prvá kapitola poskytne úvod do problematiky, predstavíme si základné biologické a bioinformatické pojmy, potrebné pre našu prácu. Druhá kapitola sa bude venovať implementácii nášho programu *EHDdraw*, popíšeme ako vyzerá jeho vstup a výstup, aké možnosti interakcie poskytuje používateľovi a ktoré nastavenia v ňom vieme meniť. Okrem základnej funkcionality súvisiacej so zobrazovaním evolučnej histórie, sme sa zamerali na problém, ako zredukovať množstvo zobrazených génov. Naším cieľom je odstrániť niektoré gény tak, aby sa výsledný obrázok stal prehľadnejším, a aby v ňom zostali zachované informácie o udalostiach, ktoré sa nachádzajú v evolučnej histórii. Tretia kapitola popisuje, ako problém výberu takýchto génov pretransformujeme na

Problém množinového pokrytia, ako aj dve metódy ktorými budeme *Problém množinového pokrytia* riešiť. Konkrétne sa jedná o greedy algoritmus, ktorý nájde aproximačné riešenie, a Celočíselné lineárne programovanie, ktorým hľadáme optimálne riešenie. Štvrtá kapitola nadväzuje na tretiu, porovnávame v nej, aké výsledky dostaneme v závislosti od toho, akú metódu výberu génov zvolíme, a v ktorých prípadoch dochádza k najväčšej redukcii množstva zobrazených génov.

Kapitola 1

Úvod do problematiky

V tejto kapitole si vysvetlíme základne pojmy z biológie a bioinformatiky potrebné pre túto bakalársku prácu, a popíšeme podobné už existujúce programy.

1.1 DNA, gén a genóm

Deoxyribonukleová kyselina (DNA) je nositeľom genetickej informácie bunky. Má štruktúru dvojzávitnice, skladajúcej sa z dvoch komplementárnych vlákien. Vlákno je tvorené nukleotidmi, ktoré obsahujú jednu zo štyroch báz adenín, guanín, tymín a cytozín. DNA zvykneme zapisovať ako postupnosť týchto báz, kde každú bázu kódujeme jej počiatočným písmenom A,G,T,C. Vzdialenosť dvoch DNA sekvencií vyjadruje, ako veľmi sú rozdielne.

Gén je súvislý úsek DNA, ktorý kóduje tvorbu proteínu. Gén je základnou jednotkou dedičnosti.

Genóm je súbor DNA molekúl v bunke. Jednotlivé molekuly DNA sa väčšinou nachádzajú v štruktúrach nazývaných chromozómy. Napríklad v ľudskej bunke je 46 chromozómov, každý obsahujúci jednu molekulu dna [15].

1.2 Evolučná história

Evolučná história je postupnosť udalostí, ktoré sa odohrali na nejakej DNA sekvencii. V tejto práci budem uvažovať iba udalosti ktoré menia poradie alebo počet génov na chromozóme. Okrem nich sa ale počas evolúcie môžu vyskytnúť aj udalosti, ktoré menia bázy DNA sekvencie, takéto udalosti môžu ovplyvniť funkciu génu, pre našu prácu však nie sú podstatné

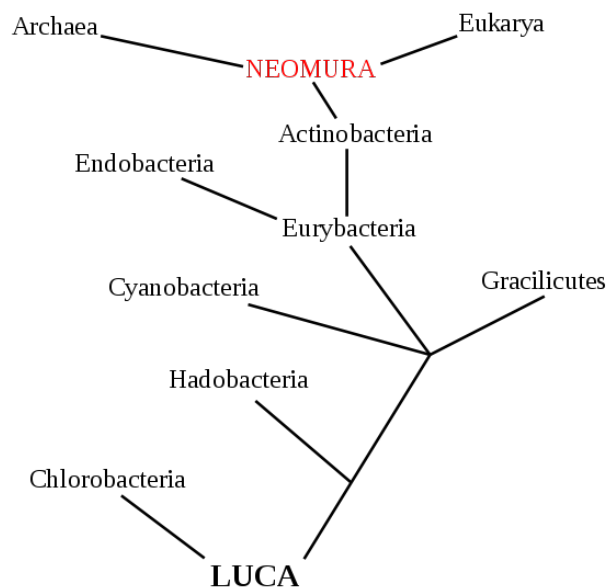
Budeme uvažovať hlavne tieto udalosti:

- *Duplikácia* - skopírovanie génu alebo skupiny génov na iné miesto v DNA.

- *Inzercia* - vloženie jedného alebo viacerých nových génov.
- *Delécia* - odstránenie jedného alebo viacerých génov.
- *Inverzia* - zmena poradia a orientácie génu alebo génov.
- *Transpozícia* - zmena poradia génu alebo génov.
- *Speciácia* - špeciálna udalosť, ktorá označuje vznik nového druhu. Vzniká nová vetva v evolučnej histórii.

V našej reprezentácii je evolučná história postupnosť krokov, pričom každý krok pozostáva zo známej sekvencie génov na jednom chromozóme určitého organizmu. Medzi jednotlivými krokmi došlo k jednej alebo viacerým udalostiam.

1.3 Fylogenetický strom

Obr. 1.1: Príklad zakoreneného fylogenetického stromu, Zdroj: wikipedia.org

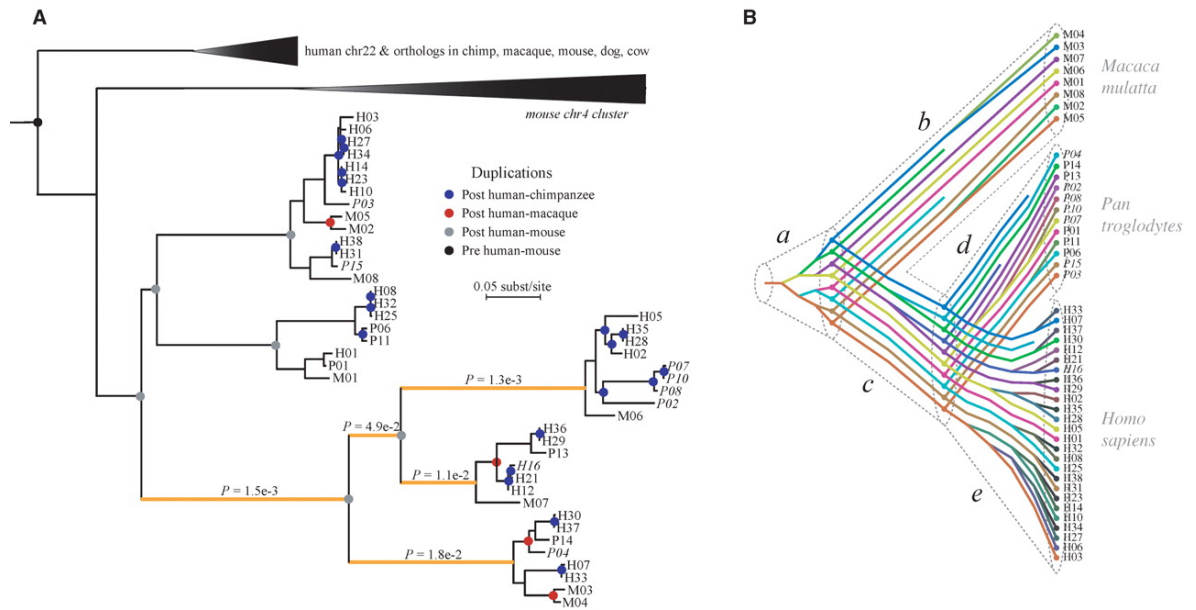
Fylogenetický strom reprezentuje evolučné vzťahy medzi sadou objektov. Pokiaľ si za objekty zvolíme biologické druhy, jedná sa o takzvaný *druhovú strom*. Jednotlivé druhy sú pospájané hranami, ktoré reprezentujú evolučný vzťah. Druhy, ktoré sa nachádzajú na *listoch* stromu, sú buď existujúce druhy, z ktorých sa nevyvinuli nové druhy, alebo vyhynuté druhy bez potomkov. Vnútorne vrcholy predstavujú predchodcov, o ktorých sa predpokladá, že sa vyskytli počas evolúcie. Každý vnútorný vrchol zodpovedá speciácii, kde z jedného druhu vznikajú dva nové druhy. Pokiaľ je v strome

známy posledný spoločný predok všetkých listov, nazveme ho *koreň*, a takýto strom označíme ako *zakorenený*. V *zakorenenom* strome je zrejmá orientácia vnútorných hrán, ktorá určuje, ktorý druh sa vyvinul z ktorého. Na obrázku 1.1 vidíme príklad zakoreneného fylogenetického stromu. Prvok *LUCA* predstavuje posledného univerzálneho spoločného predchodcu. Na tomto strome vidíme že Eukaryoty a Archeóny sú od seba fylogeneticky menej vzdialené, ako od Baktérií [13].

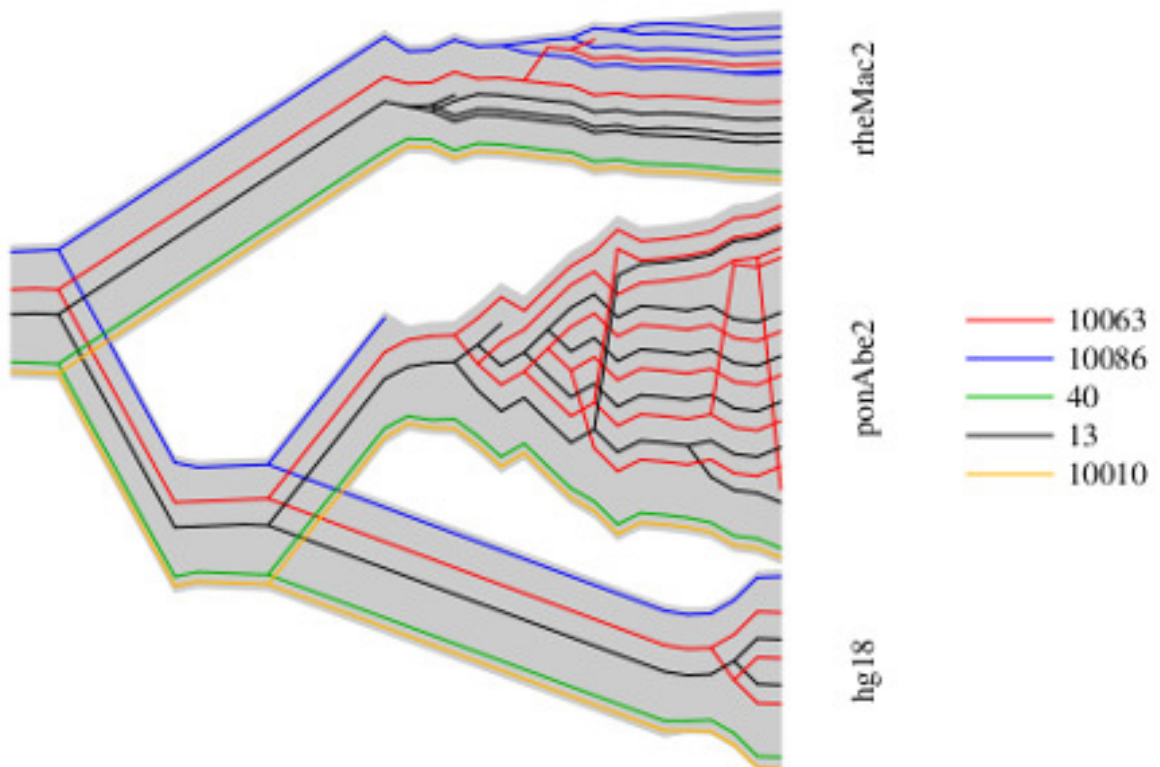
1.4 Vizualizácia evolučných histórií

Vizualizácia je spôsob prevodu dát do grafickej formy, ktorú vieme spracovať naším zrakom, najdominantnejším zmyslom, aký máme. To nám umožňuje okrem lepšieho pochopenia problému aj rýchlu analýzu a odhalenie existujúcich súvislostí a vzorov ktoré sa nachádzajú vo výsledku.

V oblasti vizualizácie evolučných histórií je najčastejšie zobrazovanie fylogenetických stromov. Na tento účel existuje množstvo programov ako napríklad *phylo.io*, *ETE toolkit* alebo *Archaeopteryx* [9, 6, 1]. Poskytujú vizualizáciu fylogenetických stromov v ktorých gény buď vôbec nevystupujú alebo sa nachádzajú iba pri listoch stromu. Rozdiely medzi jednotlivými vrcholmi, sa zvyknú zobrazovať vzdialenosťou týchto vrcholov, alebo číslom, ktoré predstavuje vzdialenosť DNA sekvencií týchto vrcholov. My však cheme, aby sa vo výslednom zobrazení nachádzali jednotlivé udalosti, ktoré sa odohrali počas evolučnej histórie, podobne ako na obrázku 1.2, alebo v článku [3]. Takéto zobrazenie, v ktorom sa nachádzajú viaceré gény naraz, vidíme na obrázku 1.3, zatiaľ však neexistuje používateľsky pohodlný spôsob, ako ho vytvoriť. Naš program by mal umožniť používateľovi, vytvárať podobné obrázky, s pomocou jednoducho ovládateľnej aplikácie.

Obr. 1.2: Zobrazenie evolučnej histórie, v ktorom sledujeme duplikácie pre skupinu génov. V časti **B** vidíme duplikačnú históriu. Zdroj: [2]

Obr. 1.3: Zobrazenie evolučnej histórie viacerých génov naraz, na pozadí sa nachádza druhový strom. Zdroj: [11]

Kapitola 2

Implementácia programu

V tejto kapitole sa budeme venovať niektorým významnejším črtám implementácie nášho programu, ktorý na vstupe dostane súbor popisujúci evolučnú históriu, umožní užívateľovi zmeniť niektoré nastavenia a prípadne spustiť optimalizáciu a nakoniec zobrazí grafickú reprezentáciu vstupnej evolučnej histórie podľa toho aké zmeny vykonal užívateľ. Bližšie sa pozrieme na to v akom formáte má byť zapísaný vstup, ako bude vyzeráť výstup, aké kroky vykonávajú triedy nášho programu, akým spôsobom dokáže užívateľ interagovať s programom, ako aj to ktoré nastavenia vieme meniť a čo reprezentujú.

2.1 Vstup

Vstup musí obsahovať dáta, ktoré nám umožnia vykresliť fylogenetický strom, a zobraziť v ňom k akým zmenám v genóme došlo, a ktoré udalosti sú za to zodpovedné. To znamená že v informáciách o jednotlivých vrcholov sa budú nachádzať aj poznatky o tom, ako vyzerá genóm daného vrcholu, a aké sú vzťahy medzi týmto a genómom jeho predchodcu.

2.1.1 Formát

Vstupný súbor nášho programu bude tvoriť postupnosťou riadkov, podobná tej akú vidíme v tabulke 2.1.1. Každý riadok predstavuje jeden *krok e.h.*. Prvý riadok je koreňom danej histórie, opisuje prvotný stav sekvencie a má priradenú špeciálnu udalosť "root". Každý ďalší riadok, opisuje niektorý z nasledujúcich krokov e.h. obsahuje zoznam génov nachádzajúcich sa v tomto kroku a spolu so svojím predchodcom nám umožňuje určiť aké udalosti z ?? viedli k súčasnému stavu. Predchodca sa v súbore musí nachádzať vždy skôr než nasledovník, aj preto je prvým riadkom koreň.

Riadok obsahuje niekoľko reťazcov a čísel, oddelených medzerou alebo viacerými medzerami, ak je to potrebné pre lepšiu prehľadnosť.

predok	e1	root	0	root	1 2 1 5 4 3 2	#	-1 -1 -1 -1 -1 -1 -1
predok	e2	e1	0.05	dup	1 2 1 2 5 4 3 2	#	0 1 2 1 3 4 5 6
clovek	e3	e2	0.12	sp	1 2 1 2 5 4 3 2	#	0 1 2 3 4 5 6 7
clovek	e4	e3	0.13	del	1 2 1 2 4 3 2	#	0 1 2 3 5 6 7
clovek	e5	e4	0.14	ins	1 2 1 6 7 2 4 3 2	#	0 1 2 -1 -1 3 4 5 6
clovek	e6	e5	0.2	inv	1 -1 -2 6 7 2 4 3 2	#	0 2 1 3 4 5 6 7 8
clovek	e7	e6	0.25	leaf	1 -1 -2 6 7 2 4 3 2	#	0 1 2 3 4 5 6 7 8
simpanz	e8	e2	0.12	sp	1 2 1 2 5 4 3 2	#	0 1 2 3 4 5 6 7
simpanz	e9	e8	0.2	leaf	1 2 1 2 5 4 3 2	#	0 1 2 3 4 5 6 7

Tabuľka 2.1: Ukážka vymysleného vstupu v súčasnóm formáte [?]

Význam stĺpcov:

Prvý stĺpec je názov objektu, ktorého sa týka daný riadok.

Druhý stĺpec je id riadku.

Tretí stĺpec je id predchodcu, prvý riadok má špeciálne id predchodcu s hodnotou root.

Štvrtý stĺpec je čas, v ktorom sa daná udalosť odohrala. Koreň sa nachádza v čase 0, a čas je rastúci.

Piaty stĺpec je skratka niektorej z udalostí, popísaných v sekcii ?? pokiaľ sa v danom kroku *e.h.* odohrala iba jedna z týchto udalostí, alebo jedna zo trojice udalostí root/leaf/other. Root je udalosť slúžiaca na identifikáciu koreňa. Leaf slúži na určenie času v ktorom sa daná vetva končí, medzi udalosťou označenou ako leaf a jej predchodcom nemuselo prísť k žiadnym zmenám. Other použijeme ak tento rozdiel medzi týmto a predchádzajúcim krokom niesme schopný popísať pomocou jednej udalosti, znamená to že takýto krok vznikol kombináciou viacerých udalostí ako napríklad dve duplikácie nasledujúce po sebe alebo translokácia s následnou deléciou.

Nasledujúce stĺpce obsahujú postupnosť génov. Každý gén je celé číslo, pričom znamienko určuje jeho orientáciu. To znamená že gén 2 je rovnaký ako gén -2, iba opačne orientovaný v rámci dna.

Znak # slúži ako ukončenie zoznamu génov.

Zvyšné stĺpce pre každý gén určujú poradie predka génu v predchodcovi jeho riadku.

Ak tento gén nemá predchodcu, obsahuje riadok hodnotu -1. Napríklad pre gén 2

z riadku e4 vieme, že poradie jeho predchodcu má index 3. Keďže predchodcom e4 je e3 vieme spojiť štvrtý (indexujeme od nuly) gén z riadku e3 s štvrtým génom (gén 2) riadku e4.

2.2 Návrh výstupu

Výstupom nášho programu by nemal byť iba jednoduchý fylogenetický strom, keďže naším cieľom je zobrazíť kompletnú informáciu o génoch ktoré sa nachádzajú v evolučnej histórii. Potrebujeme preto nájsť spôsob akým túto informáciu pridať do fylogenetického stromu. Rozhodli sme sa teda, že každý gén bude zobrazený počas celej jeho existencie v evolučnej histórii. Naše zobrazenie evolučnej histórie bude predstavovať les stromov, v ktorom jednotlivé stromy reprezentujú gény nachádzajúce sa v týchto druhoch.

X-ová os slúži ako os času, naľavo sa nachádza čas 0, ktorý postupne rastie tak, aby sa do obrázku zmestil aj najneskorší krok evolučnej histórie.

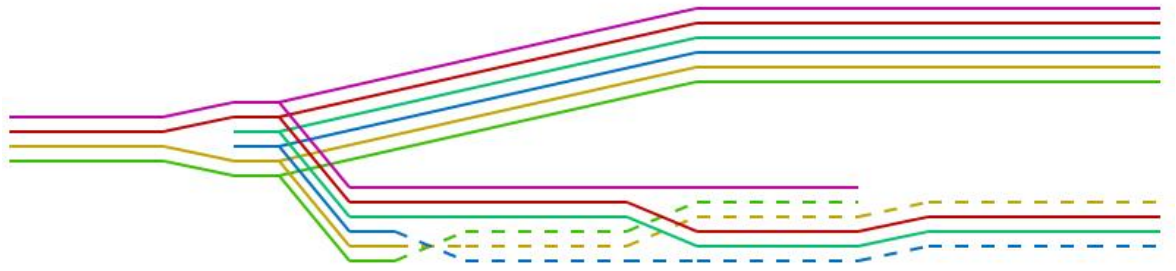
Gény sú znázornené farebnými čiarami, ktoré idú vodorovne až kým sa nedostanú do bodu v ktorom má nastať udalosť. Ak vieme že nasledujúci krok k evolučnej histórie sa nachádza v čase t_k , tak gény dojdú bez zmeny do bodu $t_k - d$, kde d reprezentuje čas potrebný pre odohratie zmien. Zmeny vedúce ku kroku k sa teda udejú počas časového rozmedzia $t_k - d$ až t_k . Pozícia génov v rámci Ypsilonovej osi je v udalosti root daná ich reálnym poradím, prvý gén udalosti root sa nachádza najvyššie na Y osi. Pre každý ďalší krok platí, že gény daného kroku sú na Y osi zoradené podľa poradia v akom sa nachádzajú v tomto kroku evolučnej histórie.

Duplikáciu, teda skopírovanie jedného alebo viacerých génov zobrazíme tak, že každý zo stromov reprezentujúci zduplikované gény rozvetvíme. Vetvenie začne v čase $t_k - d$.

Speciáciu by sme v klasickom druhovom strome zobrazili ako rozvetvenie druhového stromu, počas speciácie teda rozvetvíme všetky gény tak ako by sa nachádzali v rozvetvení druhového stromu - získame dve sady vetiev reprezentujúce naše gény. Rozdiel medzi speciáciou a duplikáciou ktorá prebehla na celom genóme je zreteľný vo vzdialenosti na Y osi, kedy pri speciácii rozoznávame dve oddelené sady vetiev, ktoré sú od seba dostatočne vzdialené, zatiaľ čo duplikácia by vytvorila iba jednu sadu vetiev. Ak sa jedna vetva speciácie nachádza v čase t_a a druhá v čase t_b zobrazíme začiatok speciácie do času $t_x - d$ kde t_x je skorší z časov t_a, t_b .

Inzerciu génov znázorníme pridaním nového stromu pre každý vložený gén, začiatok pridaných stromov sa nachádza v čase t_k .

Deléciu génu zobrazíme ako ukončenie vetvy stromu, ktorá reprezentovala inštanciu tohto génu, takúto vetvu ukočíme v čase $t_k - d$.

Obr. 2.1: Príklad zobrazenia histórie naším programom

Translokáciu zobrazíme ako kríženie vetiev translokovaných génov tak, aby sa po tomto krížení nachádzali vetvy v správnom poradí, kríženie sa začne v čase $t_k - d$ a skončí v čase t_k .

Inverziu znázorníme podobne ako translokáciu, avšak keďže pri inverzii okrem zmeny poradia génov dochádza aj k zmene ich orientácie, pridáme do zobrazenia údaj o orientácii génu. Gén so zmenenou orientáciou nebudeme zobrazovať plnou čiarou, na miesto nej využijeme prerušovanú čiaru. To nám umožní zobraziť inverziu jedného génu, ktorá by inak nemusela byť viditeľná a inverziu dvoch génov ktorú by sme si mohli v niektorých prípadoch pomýliť s translokáciou. Zmena štýlu čiar nastáva už v čase $t_k - d$.

Root je začiatok pre všetky stromy génov, ktoré sa nachádzajú v počiatočnom predkovi.

Leaf ukončí vetvi génov v čase t_k .

Obrázok 2.1 ilustruje všetky udalosti ktoré sme si práve opísali, naľavo sa nachádza krok evolučnej histórie "root" obsahujúci štyri gény, nasleduje inzercia dvoch ďalších génov a po nej speciácia. Pri speciácii vzniknú dve vetvy génov ktoré sú od seba dostatočne vzdialené na to aby sme ich rozoznali. Navyše vrchná vetva speciácie sa začína v neskoršom čase, potom už neobsahuje žiadne udalosti iba končí v liste. V spodnej vetve sa odohráva inverzia, po nej translokácia, nakoniec delécia dvoch génov a ukončenie zvyšných v liste.

2.3 Triedy programu EHDraw

V stručnosti si predstavíme základne funkcie ktoré plnia triedy v našom programe bez toho, aby sme zachádzali príliš hlboko do implementačných detailov.

EHDraw je hlavnou triedou ktorá sa nachádza v našom programe. Načíta vstupné parametre, a na ich základe sa rozhodne či program prebehne neinteraktívne, iba na

základe prvotného vstupu, alebo sa spustí interaktívna grafická aplikácia využívajúca JavaFX, ktorá je zapísaná v tejto triede.

EvolutionTree je kľúčovou triedou celého projektu, reprezentuje evolučnú históriu, obsahuje výpočty potrebné pre jej vykreslenie ako aj optimalizáciu. Obsahuje podtriedu *EvolutionNode* ktorá popisuje jeden krok evolučnej histórie. Táto trieda dostane vstupnú históriu a tú si uloží v potrebnom formáte. Pre každý krok evolučnej histórie si vytvorí jeden *EvolutionNode*, krok typu *root* si priamo uloží a zvyšné kroky si namapuje podľa ich *id*.

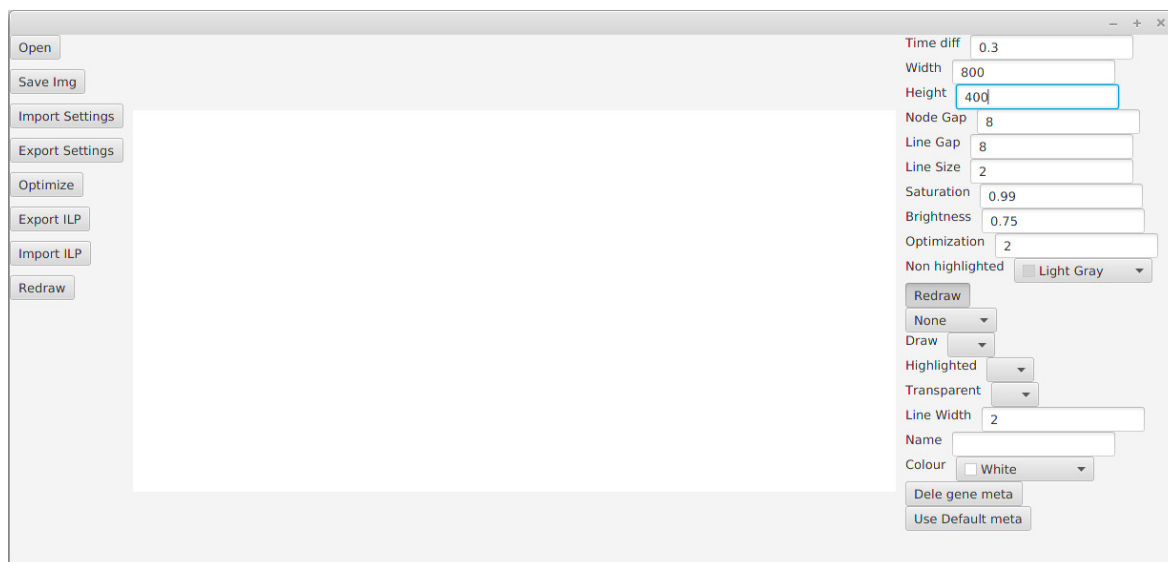
Pri vykresľovaní zisťuje, akú šírku bude krok zaberať na obrázku. Pre list je táto šírka daná súčtom širok jeho génov a medzier medzi nimi. Pre zvyšné kroky je daná buď ako ich vlastná šírka, to znamená výpočet rovnaký ako pri liste, alebo ako šírka kroku ktorý po ňom nasleduje, vyberáme väčšiu z hodnôt. Pokiaľ v kroku nastáva vetvenie druhového stromu, vyberieme ako jeho šírku väčšiu z hodnôt jeho vlastnej šírky, alebo súčtu širok krokov ktoré z neho vychádzajú, a medzery, ktorú medzi nimi musíme nechať. Keď pozná šírky ktoré potrebujú jednotlivé kroky môže vykresliť našu evolučnú históriu.

V tejto triede taktiež prebieha aj hľadanie blokov 3.1.1 a následné riešenie problému množinového pokrytia greedy algoritmom alebo jeho export vo forme celočíselného lineárneho programu. Bloky hľadáme pre každú dvojicu predchodca kroku, krok zvlášť. Pokiaľ je nejaký krok predchodcom pre dva kroky, to znamená že z neho vychádzajú dve speciácie, hľadáme bloky nezávisle pre oboch jeho nasledovníkov.

DrawFactory je abstraktná trieda slúžiaca pre vykresľovanie evolučnej histórie. V našom programe sa nachádza dve triedy ktoré ju rozširujú. *FXDrawFactory* slúži na vykreslenie evolučnej histórie v našej JavaFX aplikácii. *SVGDrawFactory* slúži na vykreslenie evolučnej histórie vo formáte *svg* - škálovateľná vektorová grafika, históriu v tomto formáte vieme následne vyexportovať. *EvolutionTree* dostane inštanciu jednej z týchto dvoch tried a pomocou nej vykreslí evolučnú históriu.

Gene Meta reprezentuje nastavenia jedného génu, spôsob ako ich exportovať do XML a tiež možnosť načítať takéto nastavenia z XML súboru.

Settings V tejto triede sa nachádzajú globálne nastavenia ktoré využívame pre vykresľovanie, sú tu uložené aj *GeneMeta* pre niektoré gény, pokiaľ pre gén neexistujú *GeneMeta*, alebo neobsahujú hodnotu pre požadované nastavenie, využije sa všeobecná hodnota tohto nastavenia ktorá sa nachádza v triede *Settings*. Trieda *Settings* taktiež obsahuje omožnosť vyexportovať nastavenia, vrátane vrátane všetkých *GeneMeta*, do XML, ako aj možnosť nastavenia z XML súboru načítať.

Obr. 2.2: Vzhľad grafickej aplikácie

2.4 Ovládanie programu

Náš program ponúka dve možnosti ako ho ovládať. Prvou z nich je grafická aplikácia ktorá užívateľovi umožňuje interagovať s nastaveniami a spúšťať funkcie ktoré náš program obsahuje. Druhou možnosťou je vložiť nášmu programu všetky požiadavky, ktoré má splniť v príkazovom riadku už pri jeho spustení, tento spôsob nevyžaduje žiadnu ďalšiu interakciu a je ideálny pri potrebe spracovať väčšie množstvo vstupov. Teraz sa pozrieme na to aké možnosti ovládania tieto dve alternatívy ponúkajú.

2.4.1 Grafická aplikácia

Na obrázku 2.2 vidíme základné okno našej aplikácie. V strede sa nachádza plocha na ktorú sa vykresľuje evolučná história. Na ľavo sa nachádza základná sada tlačidiel a na pravo ovládacie prvky pre zmenu nastavení. Štandardne má aplikácia pri spustení rozmery 1200x800 a plocha, na ktorú sa vykresľuje rozmery 800x800.

Tlačidlá na ľavej strane slúžia k základnému ovládaniu nášho programu, predstavíme si čo ktoré tlačidlo po stlačení vykoná, a aké to má využitie.

Open otvorí nové okno ktoré nám umožní zvoliť súbor ktorý cheme otvoriť, tento súbor by mal byť vo formáte popísanom v sekcii 2.1. Zvolená evolučná história sa načíta a vykreslí.

Save img otvorí nové okno ktoré nám umožní zvoliť si do akého súboru sa uloží náš súčasný obrázok, ten sa ukladá vo formáte SVG.

Import Settings v novom okne nám umožní vybrať si súbor vo formáte XML obsahujúci nastavenia ktoré má načítať.

Export Setting umožňuje vybrať súbor do ktorého sa uložia naše nastavenia. Nastavenia sa ukladajú vo formáte XML.

Optimize zostrojí problém množinového pokrytia tak ako je to popísané v kapitole 3 a následne ho približne vyrieši pomocou greedy algoritmu. podľa toho akú hodnotu má pole *optimization* sa toto riešenie prenesie do zobrazenia.

Export ILP podobne ako tlačidlo *Optimize* zostrojí problém množinového pokrytia, ale miesto toho aby našiel jeho približné riešenie, uloží ho zapísaný ako celočíselný lineárny program, do nami zvoleného súboru. Súbor do ktorého sa uloží vyberáme už klasicky v novom okne ktoré nám otvorí.

Import ILP v novom oknem nám opäť umožní zvoliť súbor ktorý sa otvorí, tento krát má však daný súbor obsahovať riešenia celočíselného lineárneho programu. Náš program je nastavený tak aby vedel spracovať riešenia ktoré produkuje *CPLEX*, to akým spôsobom sa načítané riešenie prenesie do zobrazenia evolučnej histórie, opäť záleží na tom, aká hodnota sa nachádza v poli *optimization*.

Redraw po stlačení tohto tlačidla dojde k prekresleniu obrázku.

Ovládacie prvky na pravej strane Na ľavej strane sa nachádzajú dve sady ovládacích prvkov. Prvá sada mení nastavenia ktoré sa nachádzajú priamo v triede *Settings* a sú zdieľané všetkými génmi a celým prostredím. Druhá sada mení nastavenia špecificky pre zvolený gén, je to teda spôsob akým meníme nastavenia triedy *GeneMeta* pre konkrétny gén.

Globálne

Time diff je číslo vyjadrujúce koľko času má zabráť odohranie udalosti na X-ovej osi, ak má krok evolučnej histórie k známy čas t_k tak jeho udalosť sa začne odohrávať už v čase $t_k - \text{Time diff}$, tento čas však nesmie byť menší ako čas v ktorom sa odohral predchodca kroku k . *Time diff* reprezentuje rovnakú premennú ako znak d v sekcii 2.2.

Width určuje dĺžku X-ovej osi, teda šírku nášho obrázku, náš program každú evolučnú históriu naškáluje tak, aby ležala na celej tejto osi.

Height určuje dĺžku Y osi, teda výšku nášho obrázku, náš program na šírku neškáluje, to aká časť šírky je pokrytá závisí od širok génov a ich medzier.

Node Gap určuje vzdialenosť medzi dvoma sadami vetiev ktoré vznikli počas speciace. zadáva sa celé číslo.

Line Gap určuje medzeru medzi dvoma susednými génmi ktoré sa nachádzajú v jednom kroku evolučnej histórie.

Line Size šírka čiary znázorňujúcej jeden gén, platí pre všetky gény pokiaľ nemajú svoje vlastné špecifické nastavenie.

Saturation a *Brightness*. Štandardne získavame farby ktoré priradíme génom z modelu HSB - hue, saturation, brightness - slovensky odtieň, sýtosť, jas. Odtieň v tomto modeli je daný v stupňoch hodnotou $0^\circ - 360^\circ$. Rovnomerne rozdeliť odtiene medzi našich n génov, je teda rovnaký problém ako rozdeliť kružnicu na n rovnakých častí. Sýtosť a jas sú potom pre všetky gény rovnaké, určujeme ich reálnym číslom z rozmedzia $< 0, 1 >$.

Optimization určuje akým spôsobom sa prejaví optimalizácia na výslednom zobrazení evolučnej histórie. Pri hodnote 2 sa génom, ktoré sa nenachádzajú v riešení nastaví atribút *highlighted* = *false*, vykreslia sa farbou ktorá je daná ako *Non highlighted*, takéto nastavenie vidíme na obrázku [?] v okienku číslo 2. Pri hodnote 1 sa nezvolením génom nastaví atribút *transparent* = *true*, zobrazia sa priesvitne, rovnako ako v okienku číslo 3. Pri hodnote 0 sa nezvolením génom nastaví atribút *draw* = *false*, a teda sa nezobrazia vôbec, rovnako ako štvrtom okienku. Génom ktoré sa nachádzajú v riešení sa atribúty nemenia ani v jednom z týchto nastavení.

Non highlighted umožňuje výber farby pre gény, ktoré nie sú zvýraznené. To sú tie pre ktoré *highlighted* = *false* a zároveň *draw* = *true* a *transparent* = *false*. Tieto hodnoty génom manuálne nastavíme alebo ich získajú pokiaľ sa nenachádzajú v riešení optimalizácie a *optimize* = 2.

Redraw je prepínač, pokiaľ je zapnutý obrázok sa automaticky prekreslí po tom, čo zmeníme niektoré z jeho nastavení. V opačnom prípade obrázok prekreslíme stlačením ľavého tlačidla *redraw*

Špecifické pre gén sa aplikujú na vybraný gén ktorý zvolíme z rozklikávacieho listu. V tomto liste sa nachádzajú všetky gény z histórie, bez ohľadu na to, či pre ne existuje záznam *GeneMeta* uložení v nastaveniach *Settings*. Okrem toho sa v liste nachádzajú dve špeciálne hodnoty. *None* vyjadruje že nemáme zvolený žiaden gén a nebudeme vedieť meniť žiadne nastavenia špecifické pre gén. *Default* slúži k nastaveniu hodnôt, ktoré využívajú všetky gény bez vlastných *GeneMeta*. Pre *Default* nevieme nastavovať *Name* ani *Colour*. Pokiaľ si z listu zvolíme gén ktorý nemá vlastný záznam *GeneMeta*, tento záznam sa vytvorí až keď tomuto génu nastavíme niektorú z hodnôt. Do polí *Draw*, *Transparent* a *Highlighted* sa prekopíruje hodnota nastavená v *Default*, zvyšné polia môžu zostať prázdne. Pre prázdne polia sa aj naďalej využívajú hodnoty z *Default*.

Draw boolean prepínač, hodnota určuje či sa gén vykreslí.

Transparent boolean prepínač, pokiaľ sa má gén vykresliť (*draw* = *true*), tak hodnota *Transparent* určí, či bude priesvitný *transparent* = *true*, kedy gén nevidíme, ale zaberá miesto. Alebo bude nepriesvitný, kedy farbu získa v závislosti od hodnoty *Highlighted*.

Highlighted pokiaľ sa má gén nepriesvitne vykresliť *draw* = *true*, *transparent* =

false highlighted rozhodujem o tom či bude zvýraznený. Ak je zvýraznený zobrazí sa s farbou ktorú má nastavenú v *Colour*, v prípade že nemá nastavenú vlastnú farbou použije predpočítanú farbu. Ak nieje zvýraznený použije farbu nastavenú v *Non Highlighted*.

Line Width umožňuje individuálne nastavenie šírky génu. Vkladáme celé číslo.

Name je textové pole v ktorom môžeme génu nastaviť jeho meno.

Colour ponúka výber farby špeciálne pre daný gén.

Delete gene meta odstráni záznam *GeneMeta* pre práve zvolený gén. Nefunguje pre *Default*.

Delete all meta odstráni všetky existujúce záznamy *GeneMeta* okrem záznamu *Default*.

2.4.2 Argumenty príkazového riadku

Nie vždy pre nás musí byť výhodnejšie, ovládať náš program cez grafickú aplikáciu. Ako alternatívu ku grafickej aplikácii ponúka náš program možnosť, vložiť mu základné parametre potrebné pre jeho beh už pri jeho spustení. Program potom sám vykoná zvolené úkony, bez potreby akejkoľvek ďalšej interakcie zo strany užívateľa. Tento spôsob ovládania programu je výhodný napríklad vtedy, keď cheme automatizovať spracovanie väčšieho počtu vstupov. Predstavíme si aké argumenty vieme vložiť na príkazový riadok, a aký vplyv budú mať na priebeh nášho programu. Každý argument ktorý týmto spôsobom programu vložíme má na začiatku pomlčku. Poradie argumentov nie je dôležité.

-nogui argument určujúci že náš program nespustí grafickú aplikáciu, ale vystačí si len s údajmi zo vstupu.

-input:filename.history argument, ktorým ukážeme na súbor "filename.history" obsahujúci evolučnú históriu. Evolučná história ktorá sa nachádza v tomto súbore sa načíta do programu.

-drawsvg nahraná evolučná história sa vykreslí vo formáte svg do súboru output.svg.

-svg_output:filename.svg miesto súboru output.svg sa obrázok uloží do súboru "filename.svg".

-opt:x prebehne optimalizáciu počtu zobrazených génov, číslo x má rovnakú funkciu ako nastavenie *Optimization* z grafickej aplikácie.

-exportgreedy do súboru output.greedy uloží greedy riešenie problému množinového pokrytia pre nahranú evolučnú históriu.

-greedy_output:filename.svg miesto do súboru output.greedy sa greedy riešenie uloží do súboru "filename.svg".

-exportilp zadanie celočíselného lineárneho programu - 3.3.2, ktorý je ekvivalentný k problému množinového pokrytia pre nahranú evolučnú históriu, sa uloží do súboru

output.lp

ilp_output:filename.lp namiesto output.lp sa pre uloženie zadanie celočíselného lineárneho programu využije súbor "filename.lp".

-load_lp:input.sol optimalizuje zobrazené gény na základe riešenia zo súboru "input.sol". Program je nastavený tak aby akceptoval riešenie ktoré produkuje CPLEX.

-load_settings:filename.xml do triedy *Settings* načítana nastavenia zo súboru "filename.xml".

Kapitola 3

Problém množinového pokrytia a výber génov

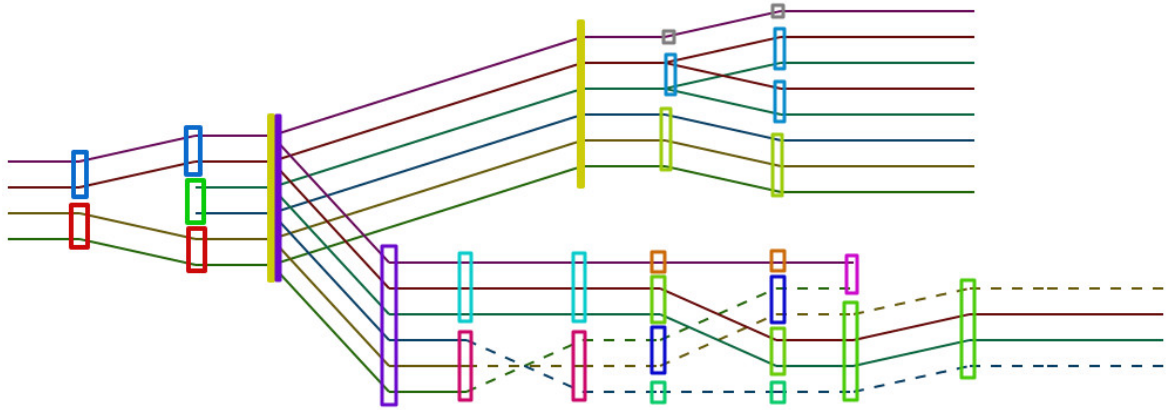
V predchádzajúcej kapitole sme si predstavili základné prvky nášho programu ktorý dostane na vstupe súbor, popisujúci evolučnú históriu a na výstupe nám vykreslí fylogenetický strom reprezentujúci danú históriu. Problém nastane, pokiaľ v histórii nachádza príliš veľa génov. Výsledný vygenerovaný obrázok sa stáva neprehľadným, a získanie informácie z neho obtiažne. Potrebujeme teda vybrať iba niektoré gény na zobrazenie tak, aby na obrázku zostali zachované podstatné informácie. V tejto kapitole si predstavíme spôsob, akým budeme vyberať ktoré gény zobrazíme, využitie *Problému množinového pokrytia* pri hľadaní daných génov a dva algoritmy ktoré riešia daný problém.

3.1 Výber génov

Najpodstatnejšou informáciou pri analýze fylogenetického stromu je pre nás to, aké udalosti sa v ňom odohrali. Budeme sa teda snažiť nájsť podmnožinu všetkých génov tak, aby všetky udalosti ostali na obrázku zachované. Zvyšné gény následne z obrázku odstránime, čo môže viesť k strate informácií ktoré považujeme za menej podstatné, ako napríklad to, koľko a ktoré gény sa nachádzajú v danej histórii, ako aj koľko a ktoré gény sú ovplyvnené danou udalosťou.

3.1.1 Blok

Blok predstavuje postupnosť génov ktoré sa pred aj po kroku e.h. nachádzali vedľa seba v rovnakom poradí a jednotlivé gény nemenili svoju orientáciu. Jedná sa teda o súvislý úsek DNA ktorý počas kroku e.h. nebol prerušený. Ak sa pri delícii alebo inzercii odobralo alebo pridalo viacero génov, a nenachádza sa medzi nimi žiaden iný gén, tvoria jeden blok. Pri duplikácii gény tvoria blok ak sa nachádzali pri sebe pred

Obr. 3.1: Ukážka blokov.

duplikáciou a rovnako aj po nej vo všetkých zduplikovaných inštanciách. Pri Inverzii sa gény nachádzajú v bloku pokiaľ sa všetkým zmení orientácia, t.j. zrotuje celý blok. Napr blok génov (4,5,-6) bude po inverzii vyzeráť ako (6,-5,-4).

Pokrytie blokov

Blok považujeme za pokrytý pokiaľ sa na obrázku vyskytuje aspoň jeden gén patriaci do daného bloku. Pokrytie všetkých blokov jedného kroku e.h nám zaručí zobrazenie všetkých udalostí, aj keď nie v úplnom rozsahu, ktoré sa v danom kroku vyskytli. Musíme preto nájsť také gény, ktoré pokryjú všetky bloky v kompletnej evolučnej histórii, a tým si zaistiť zobrazenie všetkých udalostí vo výslednom fylogenetickom strome. Ako cieľ si zvolíme aby bola daná množina génov čo najmenšia.

3.2 Problém Množinového Pokrytia

Definícia Máme dané univerzum U , ktoré obsahuje n prvkov, a systém jeho podmnožín $S = \{P_i : P_i \subseteq U\}$, ktorý pokrýva celé univerzum $\cup_{P_i \in S} P_i = U$, vybrať čo najmenšiu množinu podmnožín $C \subseteq S$ takú ktorá tiež pokryje celé Univerzum $\cup_{P_i \in C} P_i = U$. Problém Množinového Pokrytia (anglicky Set Cover Problem), ďalej len *PMP*. patrí medzi NP-úplne problémy.[7]

Príklad Pre Univerzum $U = \{1, 2, 3, 4, 5, 6\}$

a systém jeho podmnožín $S = \{\{1, 2, 3\}, \{2, 3\}, \{3, 4\}, \{3, 4, 6\}, \{5\}\}$

je riešením množina podmnožín $C = \{\{1, 2, 3\}, \{3, 4, 6\}, \{5\}\}$

3.2.1 Výber génov pomocou Problému Množinového Pokrytia

Výber takých génov ktoré pokryjú všetky bloky v celej evolučnej histórii vieme formulovať ako Problém Množinového Pokrytia Univerzum predstavuje všetky bloky ktoré sa nachádzajú v našom fylogenetickom strome. Každý gén predstavuje jednu podmnožinu, v ktorej sa nachádzajú tie bloky, cez ktoré gén prechádza. Riešením je taká množina génov, ktorých zjednotenie pokrýva všetky prvky Univerza, v našom prípade všetky bloky nachádzajúce sa v evolučnej histórii.

3.3 Riešenie Problému Množinového Pokrytia

Keďže *PMP* patrí medzi NP-ťažké problémy, znamená to že zatiaľ neexistuje, a možno nikdy ani nebude existovať algoritmus ktorý by dokázal nájsť riešenie v polynomiálnom čase. Potrebujeme sa teda rozhodnúť, či je pre nás výhodnejšie hľadať najlepšie riešenie *PMP* čo môže byť časovo náročné, alebo sa uspokojíme s približným riešením, ktoré sme schopný nájsť aproximačným algoritmom v polynomiálnom čase, a ktoré môže taktiež predstavovať dostatočné odstránenie prebytočných génov z obrázku. Predstavíme si jeden spôsob ktorým budeme hľadať úplné riešenie, jeden spôsob na nájdenie približného riešenia a v nasledujúcej kapitole porovnáme výsledky ktoré produkujú.

3.3.1 Greedy algoritmus

Greedy algoritmus patrí medzi najlepšie polynomiálne aproximačné algoritmy pre riešenie *PMP*. [10] Greedy algoritmus v každom kroku pridá do riešenia takú podmnožinu, ktorá obsahuje najviac zatiaľ nepokrytých prvkov univerza. Riešenie teda hľadáme nasledovným spôsobom:

Všetky podmnožiny zoradíme na základe toho, koľko prvkov obsahujú. Do riešenia vyberieme najväčšiu podmnožinu a prvky, ktoré sa v nej nachádzajú odstránime z univerza aj zo zvyšných podmnožín. Zvyšné podmnožiny opäť zoradíme podľa veľkosti, a postup opakujeme až pokiaľ nie je Univerzum prázdne.

Tesná analýza podľa Slavíka ukazuje, že aproximačný koeficient takéhoto riešenia je $\ln m - \ln \ln m + \Theta(1)$ [10] kde $m = |U|$.

3.3.2 Binárne-Celočíselné Lineárne Programovanie

Lineárne programovanie je optimalizačná úloha, pri ktorej je cieľom nájsť minimum alebo maximum lineárnej funkcie f s n -premennými, zatiaľ čo máme dané lineárne obmedzenia vo forme rovníc a nerovníc. V prípade binárneho-celočíselného lineárneho programovania nadobúdajú premenné hodnotu 0 alebo 1, a všetky atribúty obmedzujúcich rovníc a nerovníc sú celočíselné. Binárne-Celočíselné lineárne programovanie (angl:

0-1/binary integer linear programming), ďalej BILP patrí medzi NP-úplné problémy.[7] Množstvo iných problémov, ako napríklad Problém obchodného cestujúceho, Problém Vrcholového pokrytia a *PMP* môžu byť formulované ako Celočíselné lineárne programovanie. Navyše pre Celočíselné lineárne programovanie existuje množstvo

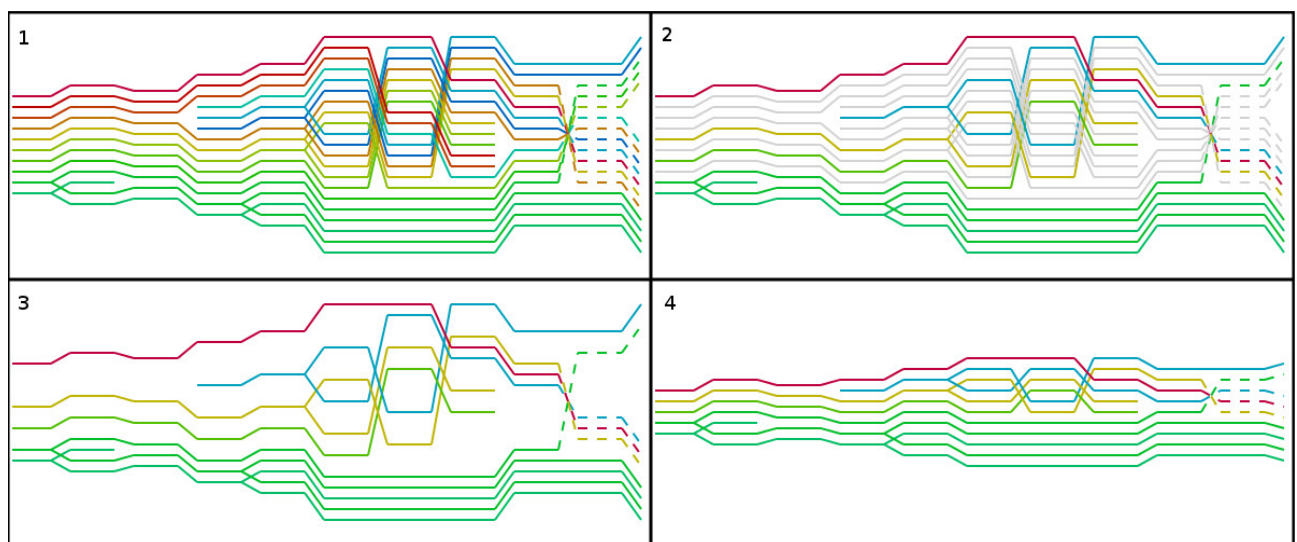
Prevedenie výberu génov na BCLP

Všetky gény nachádzajúce sa v našej evolučnej histórii očísľujeme číslom $1 - n$, premenná x_i bude nadobúdať hodnotu 0 alebo 1 v závislosti od toho či sa gén pod číslom i nachádza v riešení. Lineárna funkcia ktorú cheme minimalizovať bude v tvare $\min x_1 + x_2 + x_3 + \dots + x_n$. Lineárne obmedzenia vytvoríme tak, že pre každý blok B_a sa pozrieme na všetky gény ktoré daný blok pokrývajú $x_{ai} : x_{ai} \in B_a$, a pridáme podmienku že súčet premenných x_{ai} reprezentujúcich takéto gény musí byť väčší ako 1, $\{x_{a1} + x_{a2} + \dots + x_{aj} \geq 1 | \forall i \in \{1..j\} : x_{ai} \in B_a\}$, to znamená že v riešení sa musí nachádzať aspoň jeden gén pokrývajúci daný blok. Vo výslednom *CLP* sa bude nachádzať jedna lineárna funkcia ktorú chceme minimalizovať, tá obsahuje n premenných kde $n = \text{počet génov} = |S|$. Plus k lineárnych obmedzení, kde $k = \text{počet blokov} = |U|$.

Riešenie BCLP Cieľom tejto práce nie je nájsť najlepší spôsob, alebo zostrojiť najlepší program, pre riešenie *BCLP* či *PMP*. Oba problémy sú len prostriedkom ako dosiahnuť optimalizáciu množstva zobrazených génov a tým zvýši prehľadnosť. V prípade greedy algoritmu sa implementácia nachádza priamo v našom programe, čo nám umožňuje v krátkom čas dospieť aspoň k čiastkovej optimalizácii. V prípade BCLP náš program nevie nájsť riešenie, ponúka však možnosť vyexportovať sformulovaný *BCLP*. Pre samotné riešenie *BCLP* je vhodné použiť niektorý z existujúcich nástrojov[?], a riešenie nahráť do nášho programu. pre účely tejto práce bol využívaný IBM ILOG CPLEX Optimization Studio - *CPLEX*

3.3.3 Výsledok optimalizácie

Výsledkom optimalizácie génov si môžeme ilustrovať na obrázku 3.2. Na začiatku dostane náš program evolučnú históriu s kompletnou informáciou, ako vidíme v časti 1). Následne zostrojíme všetky bloky a nájdeme riešenie pre daný *PMP*. V časti 2) sú gény, ktoré sa nachádzajú v riešení vyznačené farebne, zvyšné gény sú šedé. Prebytočné gény z obrázku odstránime. V časti 3) môžeme pozorovať, ako sa ich odstránením obrázkov preriedi, napriek tomu ostávajú všetky udalosti zachované. Časť 4) je finálnym krokom optimalizácie, prebytočné gény už viac nezaberajú žiadne miesto, všetky udalosti zostali zachované, nie sme však už schopný určiť ich pôvodný rozsah, ani množstvo génov ktoré sa kedysi nachádzali na obrázku.

Obr. 3.2: Kroky optimalizácie

Kapitola 4

Porovnanie optimalizačných metód

V predchádzajúcej kapitole sme popísali, čo je to problém množinového pokrytia, a ako ho vieme využiť pre výber takej sady génov, ktorá nám zobrazí všetky udalosti, ktoré sa odohrali počas evolučnej histórie. Náš program obsahuje greedy algoritmus, ktorý nájde približné riešenie daného problému. Inou možnosťou je, previesť náš problém množinového pokrytia na celočíselný lineárny program, ktorého vyriešenia nám nájde optimálne riešenie. Pre greedy algoritmus poznáme jeho aproximačný koeficient $\ln m - \ln \ln m + \Theta(1)$ [10] kde $m = |U|$. Všetky problémy množinového pokrytia, ktoré riešime majú spoločnú črtu, a to že vznikli ako prepis evolučnej histórie. Toto špecifikum môže mať vplyv na to, ako blízko k optimálnemu riešeniu sa priblíži greedy algoritmus. V tejto kapitole sa budeme venovať tomu, aké sú reálne rozdiely vo výsledkoch medzi aproximáciou a optimálnym riešením. Popíšeme spôsob akým testy prebiehajú, pozrieme sa na vyprodukované dáta, a porovnáme výsledky pre greedy algoritmus a celočíselné lineárne programovanie.

4.1 Priebeh testovania

Priebeh testovania vieme rozdeliť na tri časti. Prvou časťou je vytvorenie vstupných dát, na tento účel slúži pomocný program ktorý vytvorí požadované evolučné histórie. Druhým krokom je spracovanie týchto histórií, to znamená vyriešenie problému množinového pokrytia pre každú z nich pomocou greedy algoritmu ako aj pomocou celočíselného lineárneho programovania. Záverečná časť spočíva v zozbieraní získaných dát a ich porovnaní.

4.1.1 Generovanie evolučných histórií

Pre tento účel sme zostrojili jednoduchý program umožňujúci generovanie evolučných histórií. Tento program dostane na vstupe súbor s údajmi ako v tabuľke 4.1.1. Node_numb udáva koľko udalostí sa bude vo vygenerovanej histórii nachádzať a gene_numb

node_num	10	
gene_num	10	
len_rate	0.75	
duplication	1	
inversion	1	
deletion	1	3
insertion	1	5
transposition	1	

Tabuľka 4.1: Ukážka vstupu pre generátor histórií, settings.generator

určuje počet počiatočných génov. Každý krok evolučnej histórie bude obsahovať jednu udalosť, tú umiestnime na náhodné miesto do sekvencie génov, jej dĺžku, teda to koľko génov sa v tejto udalosti nachádza vypočítame na základe hodnoty `len_rate`. V udalosti sa určite nachádza aspoň jeden gén, každý ďalší pridáme s pravdepodobnosťou `len_rate`, jedná sa teda o geometrickú postupnosť. To, aká udalosť sa v danom kroku odohrá, určíme náhodne. Prvá hodnota za každou udalosťou z tabuľky 4.1.1, vyjadruje pomer šancí, že sa daná udalosť vyberie. V našom prípade sú udalosti v pomere 1:1:1:1:1 mali by byť teda zastúpené rovnomerne. Pokiaľ niektorú z udalostí v histórii nechceme, nastavíme jej hodnotu 0. Pre inserciu a deléciu vieme navyše nastaviť maximálny počet génov ktoré ovplyvnia, keďže sú to udalosti ktoré menia počet génov v kroku (Duplikácia taktiež mení počet génov, ale vytvára iba kópie, nepridáva žiadne nové gény). Pri transpozícii gény presunieme na náhodné miesto. Okrem vstupného súboru, môžeme generátoru zadať aj počet, koľko histórií má pre dané parametre vytvoriť.

Spracovanie vygenerovaných histórií Pre všetky vygenerované histórie následne spustíme náš hlavný program, vyexportujeme riešenie problému množinového pokrytia pomocou greedy algoritmu, ďalej vyexportujeme formuláciu celočíselného lineárneho programu, a jeho riešenie nájdeme pomocou CPLEXu. Pre každú históriu si zapamätáme, aké množstvo blokov sme pokrývali a koľko génov sme na to mohli využiť. Aký počet z týchto génov bol zvolený do greedy riešenia a aký do optimálneho riešenia CPLEXom. Posledným údajom budú časy, čas potrebný pre načítanie evolučnej histórie, čas ktorý potreboval greedy algoritmus pre nájdenie riešenia a čas pri hľadaní optima. Pre všetky histórie, ktoré generátor vytvoril z rovnakých nastavení, dáme tieto údaje dokopy. Získame priemerné hodnoty pre dané nastavenia generátora. To nám umožní sledovať vplyv nastavení generátora na výsledky testovania.

4.1.2 Ako zopakovať testovanie ?

Ak má čitateľ záujem zopakovať testovanie, tu je návod ako na to. K tejto práci, v priečinku *Testovanie* prikladám všetky súbory potrebné pre zopakovanie testovania. Konkrétne sú to tri java programy: *EHDraw.jar* je hlavný program popísaný v tejto práci, spracováva histórie, hľadá greedy riešenie a exportuje zadanie celočíselného lineárneho programu. *Generator.jar* je popísaný v sekcii 4.1.1, na vstup dostáva súbor podobný tomu v tabuľke 4.1.1 a údaj koľko histórií z neho má vytvoriť. Pre zadaný vstup *filename.generator* a počet *n* vytvorí histórie *filename#1.history, filename#2.history .. filename#n.history*. *TestParser.jar* je slúži k spracovaniu údajov pre všetky histórie ktoré vznikli z rovnakých nastavení generátora. Zoradí ich do CVS tabuľky - tabuľka v ktorej sú hodnoty oddelené medzerami alebo iným znakom, v našom prípade čiarkami, každá história bude v jednom riadku, plus sa tu nachádza riadok *avg* s priemernými hodnotami, tak ako to môžeme vidieť v tabuľke 4.1.2. Automatizáciu testovania zabezpečuje Linuxový príkaz *make*. Vzťahy medzi súbormi, a spôsob akým *make* vytvára nové súbory je popísaný v súbore *Makefile*. Na začiatku musíme existovať súbor *filename.generator*. Prvé zavolanie príkazu *make* pre každý takýto súbor spustí generátor histórií. Údaj o tom, koľko histórií sa vygeneruje pre jedny nastavenia sa nachádza v *Makefile*. Druhé zavolanie príkazu *make* pre každú históriu *filename#i.history* vytvorenú v predchádzajúcom kroku, nájde greedy riešenia, optimálne riešenia za pomoci CPLEXu, a všetky výsledné údaje podstané pre testovanie uloží do súboru *filename#i.grepped*. Tretie zavolanie príkazu *make* pre každý súbor *filename.generator*, z ktorého sme generovali histórie *filename#1.history, filename#2.history .. filename#n.history*, vytvorí *filename.data*. V tomto súbore sa nachádza tabuľka, podobná tabuľke 4.1.2, vytvorená programom *TestParser.jar*. Prvý stĺpec je počet génov v kroku "root", nasleduje počet udalostí, pravdepodobnosť s akou sme gén pridali. Následné spracovanie dát prebieha manuálne, na základe informácií ktoré poznáme o vstupe pre generátor.

gény	udalosti	p	id	univerzum	subsety	greedy	greedy čas	ilp	ilp čas
10	10	0.8	1	32	12	9	0.9400	9	0.9500
10	10	0.8	2	42	20	15	0.9700	15	0.9400
10	10	0.8	3	40	20	14	0.9600	13	1.0000
10	10	0.8	4	30	10	6	0.9400	6	0.9600
10	10	0.8	5	31	11	7	0.9300	7	0.9600
10	10	0.8	6	38	20	16	0.9800	16	0.9500
10	10	0.8	7	38	16	12	0.9400	12	0.9400
10	10	0.8	8	34	16	14	0.9300	13	0.9700
10	10	0.8	9	34	10	10	0.9200	10	0.9100
10	10	0.8	10	37	17	15	0.9000	15	0.9500
10	10	0.8	avg	35.60	15.20	11.80	0.9410	11.60	0.9530

Tabuľka 4.2: Ukážka získaných dát zo súboru file.data, pre jedny nastavenia generátora file.generator

Záver

V závere je potrebné v stručnosti zhrnúť dosiahnuté výsledky vo vzťahu k stanoveným cieľom. Rozsah záveru je minimálne dve strany. Záver ako kapitola sa nečísluje.

Literatúra

- [1] Zmasek C.M. Archaeopteryx: Visualization, analysis, and editing of phylogenetic trees. <https://sites.google.com/site/cmzmasek/home/software/archaeopteryx>, 2016. [Online; accessed 15-May-2016].
- [2] Richard A. Gibbs, Jeffrey Rogers, Michael G. Katze, Roger Bumgarner, George M. Weinstock, Elaine R. Mardis, Karin A. Remington, Robert L. Strausberg, J. Craig Venter, Richard K. Wilson, Mark A. Batzer, Carlos D. Bustamante, Evan E. Eichler, Matthew W. Hahn, Ross C. Hardison, Kateryna D. Makova, Webb Miller, Aleksandar Milosavljevic, Robert E. Palermo, Adam Siepel, James M. Sikela, Tony Attaway, Stephanie Bell, Kelly E. Bernard, Christian J. Buhay, Mimi N. Chandrabose, Marvin Dao, Clay Davis, Kimberly D. Delehaunty, Yan Ding, Huyen H. Dinh, Shannon Dugan-Rocha, Lucinda A. Fulton, Ramatu Ayiesha Gabisi, Toni T. Garner, Jennifer Godfrey, Alicia C. Hawes, Judith Hernandez, Sandra Hines, Michael Holder, Jennifer Hume, Shalini N. Jhangiani, Vandita Joshi, Ziad Mohid Khan, Ewen F. Kirkness, Andrew Cree, R. Gerald Fowler, Sandra Lee, Lora R. Lewis, Zhangwan Li, Yih-shin Liu, Stephanie M. Moore, Donna Muzny, Lynne V. Nazareth, Dinh Ngoc Ngo, Geoffrey O. Okwuonu, Grace Pai, David Parker, Heidi A. Paul, Cynthia Pfannkoch, Craig S. Pohl, Yu-Hui Rogers, San Juana Ruiz, Aniko Sabo, Jireh Santibanez, Brian W. Schneider, Scott M. Smith, Erica Sodergren, Amanda F. Svatek, Teresa R. Utterback, Selina Vattathil, Wesley Warren, Courtney Sherell White, Asif T. Chinwalla, Yucheng Feng, Aaron L. Halpern, LaDeana W. Hillier, Xiaoqiu Huang, Pat Minx, Joanne O. Nelson, Kymberlie H. Pepin, Xiang Qin, Granger G. Sutton, Eli Venter, Brian P. Walenz, John W. Wallis, Kim C. Worley, Shiaw-Pyng Yang, Steven M. Jones, Marco A. Marra, Mariano Rocchi, Jacqueline E. Schein, Robert Baertsch, Laura Clarke, Miklós Csűrös, Jarret Glasscock, R. Alan Harris, Paul Havlak, Andrew R. Jackson, Huaiyang Jiang, Yue Liu, David N. Messina, Yufeng Shen, Henry Xing-Zhi Song, Todd Wylie, Lan Zhang, Ewan Birney, Kyudong Han, Miriam K. Konkel, Jungnam Lee, Arian F. A. Smit, Brygg Ullmer, Hui Wang, Jinchuan Xing, Richard Burhans, Ze Cheng, John E. Karro, Jian Ma, Brian Raney, Xinwei She, Michael J. Cox, Jeffery P. De-muth, Laura J. Dumas, Sang-Gook Han, Janet Hopkins, Anis Karimpour-Fard,

- Young H. Kim, Jonathan R. Pollack, Tomas Vinar, Charles Addo-Quaye, Jeremiah Degenhardt, Alexandra Denby, Melissa J. Hubisz, Amit Indap, Carolin Kosiol, Bruce T. Lahn, Heather A. Lawson, Alison Marklein, Rasmus Nielsen, Eric J. Vallender, Andrew G. Clark, Betsy Ferguson, Ryan D. Hernandez, Kashif Hirani, Hildegard Kehrer-Sawatzki, Jessica Kolb, Shobha Patil, Ling-Ling Pu, Yanru Ren, David Glenn Smith, David A. Wheeler, Ian Schenck, Edward V. Ball, Rui Chen, David N. Cooper, Belinda Giardine, Fan Hsu, W. James Kent, Arthur Lesk, David L. Nelson, William E. O'Brien, Kay Prüfer, Peter D. Stenson, James C. Wallace, Hui Ke, Xiao-Ming Liu, Peng Wang, Andy Peng Xiang, Fan Yang, Galt P. Barber, David Haussler, Donna Karolchik, Andy D. Kern, Robert M. Kuhn, Katelya E. Smith, and Ann S. Zwing. Evolutionary and biomedical insights from the rhesus macaque genome. *Science*, 316(5822):222–234, 2007.
- [3] Pawel Górecki, Gordon J Burleigh, and Oliver Eulenstein. Maximum likelihood models and algorithms for gene tree evolution with duplications and losses. *BMC bioinformatics*, 12(1):1, 2011.
- [4] Albert Herencsár. An improved algorithm for ancestral gene order reconstruction. Master's thesis, Comenius University in Bratislava, 2014. Supervised by Broňa Brejová.
- [5] Ján Hozza. Rekonštrukcia duplikačných histórií pomocou pravdepodobnostného modelu. Bachelor thesis, Comenius University in Bratislava, 2014. Supervised by Tomáš Vinař.
- [6] Jaime Huerta-Cepas, Joaquín Dopazo, and Toni Gabaldón. Ete: a python environment for tree exploration. *BMC Bioinformatics*, 11(1):1–7, 2011.
- [7] R. Karp. Reducibility among combinatorial problems. In R. Miller and J. Thatcher, editors, *Complexity of Computer Computations*, pages 85–103. Plenum Press, 1972.
- [8] Jakub Kovac, Brona Brejova, and Tomas Vinar. A Practical Algorithm for Ancestral Rearrangement Reconstruction. In Teresa M. Przytycka and Marie-France Sagot, editors, *Algorithms in Bioinformatics, 11th International Workshop (WABI)*, volume 6833 of *Lecture Notes in Computer Science*, pages 163–174, Saarbrücken, Germany, September 2011. Springer.
- [9] Oscar Robinson, David Dylus, and Christophe Dessimoz. Phylo.io: Interactive viewing and comparison of large phylogenetic trees on the web. *Molecular Biology and Evolution*, page msw080, Apr 2016.

- [10] Petr Slavík. A tight analysis of the greedy algorithm for set cover. In *Proceedings of the Twenty-eighth Annual ACM Symposium on Theory of Computing*, STOC '96, pages 435–441, New York, NY, USA, 1996. ACM.
- [11] Tomas Vinar, Brona Brejova, Giltae Song, and Adam C. Siepel. Reconstructing Histories of Complex Gene Clusters on a Phylogeny. *Journal of Computational Biology*, 17(9):1267–1279, 2010. Early version appeared in RECOMB-CG 2009.
- [12] Wikipedia. Linear programming — Wikipedia, the free encyclopedia. <http://en.wikipedia.org/w/index.php?title=Linear%20programming&oldid=713865251>, 2016. [Online; accessed 10-May-2016].
- [13] Wikipedia. Phylogenetic tree — Wikipedia, the free encyclopedia. <http://en.wikipedia.org/w/index.php?title=Phylogenetic%20tree&oldid=718650559>, 2016. [Online; accessed 15-May-2016].
- [14] David P. Williamson and David B. Shmoys. *The Design of Approximation Algorithms*. Cambridge University Press, New York, NY, USA, 1st edition, 2011.
- [15] M.J. Zvelebil and J.O. Baum. *Understanding Bioinformatics*. Garland Science, 2008.